

ROZHODNUTÍ

V Praze dne 12. 10. 2015

Č. j.: MPO 46565/15/41300

PID MIPOX01YARLZ

Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „Ministerstvo“), jako orgán věcně a místně příslušný ve smyslu § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Informační zákon“), za použití zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Správní řád“), posoudilo stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podanou podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) Informačního zákona panem [redacted] (dále jen „stěžovatel“), proti výši úhrady sdělené stěžovateli dle § 17 odst. 3 Informačního zákona Českou obchodní inspekcí, Ústředním inspektorátem (dále jen „povinný subjekt“) dne 21. 9. 2015, a rozhodlo takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) Informačního zákona, se stížnost zamítá a výše úhrady za poskytnutí informací stanovená povinným subjektem dne 21. 9. 2015 v částce 1.624,- Kč **se potvrzuje**.

Odůvodnění

I.

Ministerstvu byla dne 25. 9. 2015 prostřednictvím povinného subjektu doručena stížnost stěžovatele ze dne 21. 9. 2015.

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že stěžovatel podal dne 14. 9. 2015 u povinného subjektu žádost o informace „o veškerých, v roce 2013-2015 udělených sankcích v řízeních o správním deliktu dle § 24 odst. 1 písm. a) Zákona, a to zejména:

- 1) v kolika případech byly sankce ve výše vymezených řízeních uděleny
- 2) v kolika případech byly sankce změněny, a to zvýšeny, sníženy, potvrzeny nebo zrušeny v rámci odvolacího řízení
- 3) v kolika případech, byly Vaše pravomocné rozhodnutí v těchto věcech napadeny správní žalobou

4) přehled o výši sankcí a jejich četnosti ve výše vymezených řízeních.“

Tyto informace stěžovatele zajímaly souhrnně za veškeré inspektoráty. Stěžovatel požadoval zaslat informace do jeho datové schránky.

Povinný subjekt vyzval stěžovatele dne 21. 9. 2015 k doplnění data narození; k upřesnění žádosti, a to k uvedení zákona, k němuž se jeho žádost vztahuje; a současně stěžovateli oznámil, že požadované informace mu budou poskytnuty, pokud uhradí náklady v částce 1.624,- Kč za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací v souladu s § 17 odst. 1 Informačního zákona (dále jen „Výzva“).

Povinný subjekt ve Výzvě stěžovatele dále informoval, že údaje, které stěžovatel požaduje, není možné vyhledat v systému povinného subjektu jednoduchou operací, nelze je ani automaticky vygenerovat, ale že je k tomu naopak nutné projít ručně jednotlivě několik desítek dokumentů a požadované informace v nich vyhledávat.

Povinný subjekt toto vyhledávání kvalifikoval jako mimořádně rozsáhlé, a proto s odkazem na § 17 odst. 1 Informačního zákona a v souladu s § 17 odst. 3 Informačního zákona byla stěžovateli ve Výzvě písemně sdělena výše úhrady za vyhledávání, kterou tvořila částka 203,- Kč za hodinu práce podle platného sazebníku úhrad a licenčních odměn za poskytování informací povinného subjektu podle Informačního zákona (dále jen „Sazebník“), zpracování požadovaných informací bylo stanoveno v rozsahu 8 hodin práce, což spolu činilo 1.624,- Kč.

Dne 21. 9. 2015 stěžovatel v souladu s Výzvou povinného subjektu žádost doplnil a upřesnil a Výzvu v jejím třetím bodu ohledně úhrady nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací napadl stížností.

Stížnost byla povinným subjektem podle § 16a odst. 5 Informačního zákona předložena nadřízenému orgánu, kterým je ve smyslu § 178 správního řádu Ministerstvo.

II.

Ministerstvo přezkoumalo přípustnost stížnosti z hlediska podmínek daných Informačním zákonem.

Ministerstvo shodně s povinným subjektem vyhodnotilo podání stěžovatele ze dne 21. 9. 2015, kterým stěžovatel v prvním bodu doplnil, ve druhém bodu upřesnil předmětnou žádost a ve třetím bodu vyjádřil nesouhlas s požadavkem úhrady nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, jako stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podanou ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) Informačního zákona.

Stěžovatel ve stížnosti namítá, že pokud jde o náklady spojené s odesláním informací, reálné náklady povinnému subjektu nevzniknou, jelikož v žádosti o informace stěžovatel uvedl, že si přeje zasílat informace do své datové schránky a tudíž povinný subjekt nebude činit žádné kopie dokumentů, bude tyto pouze skenovat, což představuje úkon, s kterým nejsou spojeny žádné náklady a odeslání do datové schránky také není zpoplatněno.

Stěžovatel se dále neztotožnil s hodnocením povinného subjektu, že poskytnutí informací, které stěžovatel požaduje, vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání, a že 8 hodin není možné vnímat jako „mimořádně rozsáhlý čas“, a proto odmítá tyto náklady uhradit.

Stížnost byla stěžovatelem podána povinnému subjektu v zákonem stanovené lhůtě podle § 16a odst. 3 písm. a) Informačního zákona, a to do 30 dnů od doručení Výzvy, která byla stěžovateli doručena dne 21. 9. 2015. To sice povinný subjekt ve spisu nedoložil relevantním důkazem, nicméně skutečnost, že stěžovatel na Výzvu reagoval podáním ze dne 21. 9. 2015, kterým svoji žádost o informace doplnil, upřesnil a ve kterém vyjádřil, že se s požadavkem povinného subjektu ohledně úhrady neztotožňuje, považuje Ministerstvo za dostatečný důkaz o tom, že oznámení o uplatnění nároku na úhradu nákladů bylo stěžovateli řádně doručeno.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo dospělo k závěru, že stížnost stěžovatele byla podána ze zákonem stanoveného důvodu, písemně, u povinného subjektu a v zákonné lhůtě a je tedy přípustná.

III.

Ministerstvo souhlasí se stěžovatelem, že ustanovení § 17 odst. 1 připouští, aby se povinný subjekt domáhal od stěžovatele úhrady nákladů spojených s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat, odesláním informace a případně též úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Ministerstvo dále uvádí, že podrobnější zásady stanovení úhrad za poskytování informací jsou stanoveny v nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle Informačního zákona (dále jen „Nařízení“), vydané na základě zmocnění v § 21 odst. 2 Informačního zákona. Podle § 7 Nařízení stanoví povinný subjekt v sazebníku hodinové sazby odvozené z nákladů na platy, případně mzdy a z ostatních osobních nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací.

V případě, že povinný subjekt bude za poskytnutí informací požadovat úhradu, je ve smyslu § 17 odst. 3 Informačního zákona povinen písemně oznámit tuto skutečnost spolu s výší úhrady stěžovateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

IV.

Ministerstvo se nejprve zabývalo pojmem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, který není Informačním zákonem legálně vymezen. Vyhledáváním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, která spočívá v identifikaci, následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tj. v utřídění informací za účelem jejich předání stěžovateli.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací je takové vyhledávání, které pro povinný subjekt představuje v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. O vyhledávání představujícím zvýšenou aktivitu jde zejména v těch případech, kdy zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních pracovních úkolů a po celou tuto dobu se bude cíleně věnovat vyhledávání informací za účelem vyřízení žádosti.

Mimořádná rozsáhlost nemůže být předem objektivně vymezena. To znamená, že nelze s obecnou platností říci, že vždy a za všech okolností bude podmínka mimořádné rozsáhlosti splněna, když bude vyhledávání trvat 10 hodin a více. Nelze vyloučit, že o mimořádně rozsáhlé vyhledávání půjde i v případě, když bude

trvat 2 hodiny. Při posuzování této podmínky je vždy nutné zohlednit podmínky u každého subjektu samostatně.

V.

Ministerstvo dále zkoumalo, zda byl požadavek povinného subjektu na úhradu nákladů uplatněn v zákonné lhůtě.

Povinný subjekt dle § 17 odst. 3 Informačního zákona písemně uplatnil požadavek na úhradu nákladů a to tím, že stěžovateli ve Výzvě sdělil, že vyhledání informací bude vyžadovat úhradu, jelikož se v případě jeho žádosti jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Povinný subjekt toto oznámení učinil ve lhůtě před poskytnutím informací, přičemž Ministerstvo spojuje pojem „poskytnutí informací“ s poskytnutím informací ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti o informace ve smyslu § 14 odst. 5 písm. d) Informačního zákona.

Pokud jde o odůvodnění oznámení o výši úhrady, podle § 17 odst. 3 Informačního zákona musí být z oznámení zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Skutečnosti, které odůvodňují nárok na úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, povinný subjekt oznámil stěžovateli tím, že ve Výzvě uvedl, že k poskytnutí požadovaných informací je nutné ručně projít jednotlivě několik desítek dokumentů a požadované informace v nich vyhledávat, přičemž toto vyhledávání je rozsáhlé. Trvání této aktivity vymezil na čas 8 hodin. Pokud jde o způsob vyčíslení nákladů, povinný subjekt uvedl, že za 8 hodin práce vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací si uplatňuje náklady podle Sazebníku ve výši 203,- Kč/1 hod., což celkem činí 1.624,- Kč.

Ministerstvo konstatuje, že nárok na náhradu nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací povinný subjekt uplatnil v zákonné lhůtě a ve Výzvě uvedl skutečnosti odůvodňující rozsáhlost vyhledávání i způsob výpočtu celkových nákladů.

VI.

Ministerstvo dále zkoumalo, zda je úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací v sazebníku povinného subjektu adekvátní.

Povinný subjekt je ve smyslu § 5 odst. 1 písm. f) Informačního zákona povinen zveřejnit sazebník úhrad za poskytování informací. Povinný subjekt má tento sazebník řádně zveřejněn na své webové stránce (<http://www.coi.cz/cz/o-coi/povinne-zverejnovane-informace/>), kde je v bodu 15. umožněno jeho stažení i pro veřejnost. Bod D) Sazebníku stanovuje náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací takto: „osobní náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, přesáhne-li doba zpracování a vyhledání informace 1 hod. a za každou další započatou hodinu 203,- Kč/hod.“

Ministerstvo konstatuje, že sazba úhrady ve srovnání se sazbou za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací u jiných srovnatelných subjektů nijak výrazně nevybočuje ze zavedené praxe. Sazba za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací Státní energetickou inspekcí, která je obdobně jako povinný subjekt přímo podřízena

Ministerstvu je stanovena ve výši 233,- Kč za každou ukončenou hodinu práce, Českým metrologickým institutem ve výši 568,- Kč/1 hodinu, Puncovním úřadem ve výši 100,- Kč za každou započatou půlhodinu práce (Ministerstvo vycházelo ze sazebníků zveřejněných na webových stránkách příslušných subjektů).

Podle názoru Ministerstva je úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací v Sazebníku povinného subjektu adekvátní.

VII.

Ministerstvo zkoumalo, zda byl čas pro mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací stanovený povinným subjektem adekvátní.

Ministerstvo vyzvalo povinný subjekt k předložení odůvodnění skutečností, na základě kterých si uplatňoval nárok na úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Povinný subjekt uvedl, že za účelem poskytnutí informací k otázkám č. 2) a 3) stěžovatelova žádosti (t. j. v kolika případech byly sankce změněny a to zvýšeny, sníženy, potvrzeny nebo zrušeny v rámci odvolacího řízení a v kolika případech byly pravomocná rozhodnutí povinného subjektu v těchto věcech napadena správní žalobou) bylo nutné fyzicky projít 136 spisů a vyhledat v nich požadované informace a zároveň vyhledané informace ručně doplnit do tabulky, jelikož povinný subjekt tyto údaje ve formě, jakou požadoval stěžovatel, neuchovává. Tyto informace bylo nutné dohledat, ověřit a upřesnit, i když vycházely z prvotních dat, které byly jednoduše dostupné v databázovém systému povinného subjektu Ginis.

Za účelem zodpovězení otázky č. 1) a 4) stěžovatelova žádosti (t. j. v kolika případech byly za porušení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, uděleny pokuty a jejich výše) bylo tyto informace možné vygenerovat ze systému Ginis, přičemž se jednalo o data mimořádného rozsahu, téměř 3600 položek.

Povinný subjekt dále uvádí, že tyto informace vyhledávala jedna osoba ve dnech 18. 9. 2015 a 21. 9. 2015 a to v celkovém trvání 7,5 hodiny, přičemž struktura požadovaných informací si vyžadovala jejich zpracování, které jde nad rámec běžné činnosti tohoto pracovníka. Pracovník pověřen vyřizováním žádosti musel přerušit svou pracovní činnost a musel se po tuto dobu věnovat vyhledávání a zpracování informací, aby vyhověl stěžovatelově žádosti.

Podle Sazebníku povinného subjektu se účtuje částka 203,- Kč za každou započatou hodinu práce, a proto Ministerstvo hodnotí postup povinného subjektu za zcela zákonný, když byla celková částka nákladů určena součinem 8 hodin (skutečná práce trvala 7,5 hodiny, ale představuje již započatou hodinu osmou) a sazby 203,- Kč za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

VIII.

Ministerstvo přezkoumalo postup povinného subjektu při vyřizování stěžovatelova žádosti o informace a na základě výše uvedeného dospělo k následujícímu závěru:

Pokud jde o první námitku stěžovatele, že povinný subjekt není oprávněn požadovat úhradu nákladů za odeslání informací, nepovažuje Ministerstvo tuto námitku za důvodnou, jelikož z kalkulace nákladů

spojených s poskytnutím požadovaných informací je zřejmé, že náklady na odeslání informací povinný subjekt v celkové kalkulaci nezohlednil, povinný subjekt si úhradu těchto nákladů nenárokuje, a proto je stížnost v této části nedůvodná.

Pokud jde o druhou námitku stěžovatele, že zpřístupnění požadovaných informací podle jeho názoru není možné vnímat v rozsahu 8 hodin jako „mimořádně rozsáhlý čas“, Ministerstvo potvrzuje postup povinného subjektu i jeho nárok na náhradu nákladů. Ministerstvo považuje za dostatečně prokázané, že aktivity pracovníka povinného subjektu potřebné ke zpřístupnění informací požadovaných stěžovatelem odpovídají 8 hodinám práce. Tento čas byl využit na rozsáhlá vyhledávání, ověřování a zpracování požadovaných informací, jelikož šlo o údaje za roky 2013-2015, které nejsou běžnou agendou, která by byla okamžitě k dispozici. Povinný subjekt musel vynaložit zvýšenou aktivitu pro ruční vyhledávání informací ve 136 dokumentech, ze kterých musel informace vytáhnout a zpracovat do formy požadované stěžovatelem. Vyhledání a utřídění dat, o kterých zpřístupnění stěžovatel žádá, představuje výkon práce mimo obvyklou pracovní činnost zaměstnance povinného subjektu. Ministerstvo hodnotí čas 8 hodin vyhledávání informací v podmínkách povinného subjektu jako mimořádně rozsáhlý.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 Informačního zákona **n e l z e** odvolat.

Ivana Kocová

Ing. Ivana Kocová, Ph.D.

Ředitelka odboru technické harmonizace a spotřebitelské legislativy